

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput III. [i.e. II.] (a) Alexand. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

obstat; nam traditiones in duplice sunt differentia, ut exponunt Ayala *sprā*, Vazquez 2. 2. *qneſt.* 2. *art.* 10. *dub.* 6. Aliæ enim sunt Divinæ, aliæ Apostolicae, Ecclesiasticae aliae. Divinæ dicuntur, quas Apostoli ab ipso Christo Domino accepserunt, vel quas ipsi Spiritu sancto dictante constiuerunt, tanquam electi Magistri, atque Rectores Ecclesiæ; quales sunt canones Apostolorum. Ecclesiastica vero dicuntur, quas usus, & consuetudo Ecclesiæ obseruat. Unde dicendum est, traditiones divinas ad jus divinum referri, & candem cum illo habere auctoritatem, de quibus intelligitur D. Paulus 2. ad Thessalon. cap. 2. ibi: *Tene traditiones, quas acceſtis, ſive per sermonem, ſive per epiftolas noſtras.* Et declaratum fuit in Concilio Tridentino *ſeffion.* 4. Traditiones vero Apostolicae candem habent auctoritatem, ac sacri canonnes Apostolorum; & etiam Ecclesiasticae traditiones eandem vim habent, ac constitutiones scriptæ. Unde cum tria mersionis usus ex Apostolica, non vero Divina traditione proveniat, recte ex rationibus *sprā* traditis immutari potuit. Nec tandem obstat *canon.* 50. Apostolorum, relatus in cap. *ſi quis prebiter.* 79. de *confeſrat.* *diſtinct.* 4. Nam canonille prolatus est contra eos, qui invocata tantum Domini morte, sub unica mersione baptizabant: & tantum in eo docetur, contra jus divinum esse, omisso Trinitatis expressa mentione, tantum sub invocatione mortis Christi baptismum conferre: non vero ibi docetur, usum unica mersionis esse contra præceptum divinum. Quæ soluto facile colligitur ex ratione, quam adducunt Apostoli in illis verbis: *Non enim dixit Dominus In mortem meam baptizare; iſed: Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.* Illud tandem notandum est, olim in tria mersione semel duntaxat forinam prolatam fuſſe, ut probat Alcuinus *epiſt.* 81. sed quamlibet mersionem ad expressionem cuiuslibet personæ factam, juxta Divum Gregorium in lib. *ſacrament.* & Tertul. *sprā* relatos. Baptizandos vero interrogari ad singulas perlornas, liquet ex S. Ambroſio lib. 4. de *ſacrament.* cap. 17. in illis verbis: *Interrogans ei, Credo & in Deum Parorem omnipotentem? Dixisti, Credo, & mersisti. Interrogans ei, Credis & in Dominum nostrum Iesum Christum, & in crucem ejus? Dixisti, Credo, & mersisti.* Tertio interrogatus es, Credis in Spiritum sanctum? Dixisti, Credo, tertio, mersisti. Nec intercessit ad valorem baptisimi, ut mersionem sequatur emerſio, ut quia urgente necessitate quis infantem morientem in flumen, aut puteum congecerit, ut docent Suarez et tom. 3. in 3. part. *diſp.* 20. ſect. 3. Valentia 3. p. *diſp.* 4. q. 1. *punct.* 2. Aegidius Koninch. 3. p. q. 66. num. 68. Vazquez 3. p. in 3. *diſp.* 145. cap. 5. refragantibus Soto, Mollano, & Henriquez apud Theophilum tract. de ſect. *infantum.* cap. 7. num. 5.

(c) *Spiritus sanctus.*] Et ita tres personas esse

explicite appellandas, ut baptismus nosſit valide administrari, conſtat ex cap. *ſirmiter de ſumma Tri- nitat.* cap. *ſi revera, cap. multa, cap. in ſynodo, de confeſrat.* diſp. 4. ex innumeris Patribus probant Vazquez 3. part. *diſp.* 143. cap. 3. Gilbertus Schebicavius lib. 2. de *Trinit.* cap. 7. Scholastici cum Di- vo Thomâ 3. part. *qneſt.* 66. *articul.* 3. Bellarm. *de baptiſm.* cap. 3. ex Chriti inſtitutione: cuius inſtitutionis ratio fuit, quod docuerit Dominus, in ipso Ecclesiæ veſtibulo, ac ceterorum sacramen- torum janua, fieri explicitam, & diſtinguam pro- positionem verticis mysteriorum, tum quoad ef- fentiæ unitatem, tum quoad personarum multi- plicitatem. Nec obstat, Apostolos baptizasse tan- tum in nomine Iesu, ut refertur *Actum Apoſt.* cap. 2. 10. 11. & 19. Unde exſtimavit Divus Am- broſius lib. 1. de *Spiritu sancto.* cap. 3. Apostolos in ſolo Iesu nomine baptizasse, idque ſufficiſſe; quia qui unum dixit, Trinitatem signavit. Convenit Sancto Ambroſio Nicolaus I. cap. *à quodam, de confeſrat.* *diſtinct.* 4. Sed & Beda in cap. 10. *act.* Am- broſium refert, & una perſona expreſſa reliquias eo ipſo ſignari censet; atque adeo per unitatem nominis expleri myſterium proſtitetur. Præcive- rat Sanctus Athanasius in lib. de *Trinitat.* ibi: *Nun- quid pravaricatoſe mandati Salvatoris Apoſtoli effecti, & contra traditionem ejus baptizarunt tan- tam multitudinem?* Non enim ſcriptum eſt, bapti- zaffe eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, ſed tantum in nomine Domini Iesu. *Nunquid ergo pravaricati ſunt?* Abiſt: nam h̄c filii nomen tantummodo dicatur, habet tamen & Patrem, & Spiritum sanctum pronunciatum. Similia legas apud Ferrandum epift. ad Anatolium. At huc tamen dicendum eſt cum ſancto Cypriano epift. 73. Fulgentio lib. de *Incarci.* & *gratia Christi,* cap. 11. Beda *qneſt.* 1. 4. *variar.* baptiſtum in nomine I. ſu- collatum intelligi ſecundum Christi inſtitu- tionem cum expreſſione trium perſonarum, ut aperte habeatur cap. 19. *Act.* quia ut inſigniter ait Fa- culdus lib. 1. *pro tribus capitulis.* cap. 3. *Quod in nomine Domini Ieſu habet, quos memoravimus, baptizati nar- rantur, non ex eo credendum a: buror, quia non in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti bapti- zati ſunt, ut etiam in ipſis ſervaretur verbi à Domino conſtituta forma baptiſti; ſed quia hoc erat inſinuandum, quod baptiſmo non fuerant bapti- zati, ſufficieſſe iudicium eſt, ad diſcretionem ipſius novi baptiſmi ſolum nomen Domini Ieſu memorare.* Theophilus tom. 15. in Heter. fol. 5. Ant. Perez in *pentat. fidei,* vol. 4. de R. P. cap. 3. num. 76. Macceo de *clavibus Petri,* lib. 4. cap. 5.

In praesenti textu repetentes exponunt for- man ſacramenta Baptiſti, quam nobis audiē- tibus ex ſuggeſtu illustravit perdoctus, & ſemper coledens D. Martino Lopez de Hontiberos, Archiepifcopus Valentinius in tract. de *bapt.* art. 3. à quo Doctor Garanna praesentem repetitionem transcriptis.

C A P U T III.

(a) Alexand. III.

Dequibus dubium eſt, an baptizati fuerint, baptizentur his verbis præmissis: Non te rebaptizo; ſed ſi nondum baptizatus es, ego baptizote.

D.D. Gonzaſ. in Decretal. Tom. III, Pars II.

H h h

NOTÆ.

NOTÆ.

(a) **A** Lexand. III. Ita legitur in secunda collatione, sub hoc titul. cap. 2. nullibi tamen exprimitur, cui rescribat Alexander, & forsitan legendum est, Idem eidem; id est eisdem Pontio Episcopo Claremont. Nam cum in Gallia reperiuntur plures baptizati, & dubii, an sub legitima forma, ideo rescripsit Alexander in praesenti, eos iterum baptizandos esse sub forma in praesenti prescripta.

COMMENTARIUM.

Certum est, baptismum ritè collatum iterari non posse, ut expressè definitum est in can. 47. & 49. Apost. cap. ostenditur, cap. 11. de quibus 38. cap. sive hereticus 51. cap. quos 52. cap. non licet 107. cap. rebaptizare 108. cum quinque sequentibus, cap. quantum 117. cap. eos quos, de consecr. disf. 4. cap. final. hoc tit. 1. 1. & 2. C. ne fanum baptisma, cap. 2. de apostol. Concil. Florent. sub Eugenio IV. in decreto fidei. sess. ultim. §. 5. Trident. sess. 7. de sacram. can. 9. & 10. D. Clemens lib. 6. constit. cap. 5. Cyprianus lib. 2. epist. 5. D. Ambrosius lib. 2. de peccato. cap. 2. Augustinus epist. 203. & in lib. de hereticis. cap. 22. plura juris testimonia congesit Augustinus in epist. jur. lib. 22. tit. 27. Illustrant ultra congestos à Barbosa, & Guranna in praesenti, Torreblanca de jure spiriti. lib. 2. cap. 4. Gibalinus de irregulari. cap. 5. propos. 1. Justius in can. 22. Eccl. Afric. Pamelius ad D. Cyprianum epist. 59. Frances in Pastor. intern. part. 3. quaest. 2. Beyerlinck in theatr. verbo Baptismus. Jac. Gothofr. ad tit. C. Ne sanctum Baptisma. Albaspin. ad Optatum Milevit. cap. 9. & nos dicemus in cap. 2. de Apostatis, ubi de peccatis, tam rebaptizantibus, quam rebaptizati agemus. Rationem adducunt D. Basilius lib. de Spiritu sancto, cap. 15. Damascenus lib. 4. deside, cap. 10. D. Thomas 3. p. quaest. 66. artic. 1. quod cum baptismus significet mortem, & sepulturam Christi; & Christus semel mortuus, & sepultus fuerit, sic etiam baptissemus semel tantum suscipiens est, ne falla sit sacramenti significatio: qui enim saepius suscipiet baptismum, significaret Christum saepius crucifixum, aut saltem in significatione, & figura saepe cum crucifigeret. Quare D. Augustinus tract. 5. in Joannem, asseruit, eum qui saepius recipit baptismum, non minus acriter Ecclesiam persequi, quam persequuntur tyranni in saevis persequitionibus. Item quia cum ex hoc sacramento detur character in anima, qui indelebilis est, non debet hoc signum iterari, ut contingat in sacramentis Confirmationis, & Ordinis.

Sunt tamen aliqui casus, in quibus baptismus iterari potest. Primus est, cum certò constat in priori baptismo aliquid essentiali omissum fuisse; nam tunc non tam iterum administratur, quāde novo conferunt: ut si collatus sit ab hereticis non sub debita forma, quo casu procedunt canon 6. Concilii Nicæni, cuius meminit Rufinus lib. 1. cap. 6. canones 7. & 8. Synodi Laodic. canon. 7. Constantinop. 2. Athanas. orat. 3. contra Arianos. S. Basilius epistol. 1. ad Amphiloch. cap. 1. Augustin. de heret. heresi 44.

Secundus est, quando dubium adest, an primus baptismus administratus esset, vel sit administratus ritè, & legitimè collatus: si enim dubitetur, an baptismus administratus sit, ita ut penitus ignoratur, an baptismus collatus esset, vel conjectura pro eo adfint, iterandus est baptismus, cap. si nulla, cap. hi de quibus, de consecr. disf. 4. Gregorius Magnus lib. 12. indict. 8. epist. 31. Quotiens tam de baptismo aliquorum, vel confirmatione, quam de Ecclesiis, confirmatione dubitatio habeatur, & nec scriptis, nec testibus certa ratio habetur, utrum baptizatus, vel confirmatus, sive Ecclesiæ consecrata sint, ut baptizentur, ac confirmentur, atq. Ecclesiæ canonice convergentur, ne talis dubitatio ruina fidelibus fiat: quoniam non monstratur iteratum, quod non certi indicis offendit ritè peradsum. Gregorius II. epist. 8. in fine. Eos qui se dubitant fuisse baptizatos, an non, ut baptizentur, precipimus. Concil. Hippo. can. 40. Gregorius III. epist. 1. ad Bonif. Archiep. cap. 4. Eos etiam, qui se dubitant fuisse baptizatos, vel quia presbytero Iozvi mandante, & carnis immolatio vescente, baptizatis sunt, ut rebaptizentur precipimus. Synodica Luca Patriarcha Op. cap. 12. Cum enim infantes ex Christianorum regione à Scythis, & Agarenis bello capti essent, & empti a Romanis, dubitatum est, an oporteat venindatos rebaptizari? Dicebant enim nonnulli, quoniam ex Christiana regione capti sunt, presumpto est, eos fuisse baptizatos in patria, etate infantili, nec deniù rebaptizandos esse. Magis tamen placuit, eos debere baptizari, quod neciant, an in infancia fuerint baptizati, nec ulli inventiuntur, qui baptismum affirmant. Eos autem qui ex infidelium regione capiuntur, indistinctè baptizandos esse statuum est: nisi testis profiteantur, eos post baptismatum fuisse baptizatos. Leo I. R. P. in epist. ad Rusticum Episcopum Narbonensem, in codic. can. Eccl. Rom. cap. 28. Si nulla extant indicia inter propinquos, aut familiares, nulla inter clericos, aut vicinos, quibus hi, de quibus queritur, baptizati fuisse docantur, agendum est, ut renascantur, ne manifeste pereant, in quibus quod non offendit gelidum, ratiō non finit, ut videatur iteratum: nec temeraria intervenerit presumptionis, ubi est diligentia pietatis. Refert Anton. August. in epist. jur. lib. 22. tit. 24. Si autem constet, baptismum administratum fuisse, sed dubitetur, an ritè, & legitimè, id est cum debita materia, & legitima forma collatus sit, eo casu sub conditione, id est sub forma prescripta in praesenti ab Alexandro baptismus iterari potest. Joan. Sanchez in select. disf. 42. Dicastillo de sacris tom. 1. tract. 2. de baptism. disf. 1. dub. 7. Quintanadvennas in suis singul. sing. i. Frances in Pastor. intern. disf. 2. q. 3. Prado tom. 1. de sacram. tract. 2. de baptism. dub. 8. Sotus in 4. disf. 8. art. 9. qui justè reprehendit Parochos, qui ex levi causa, & inani dubio baptismum iterare presumunt. Ex qua doctrina variis causis in praxi obvios circa filios expositos, & natos apud patres infideles, resolvit Frances Urrutigoyt in Pastor. intern. p. 2. tract. unicus per tot. Qui autem sciens ritè collatum fuisse baptismum, illum repetit sub conditione peccat lethaliter, & irregularris manet, ac si pure illum iteraset. Majolus de irregulari. lib. 3. cap. 14. num. 5. Sayrus, Suarez, Ugolino, & alii apud Gibalinum de irregulari. cap. 5. con. sect. 4. Christ. Lupus in can. 84. Synod. Trin.

CAPUT